

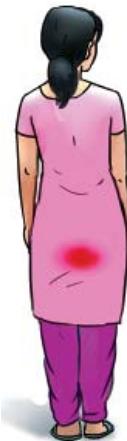
हाते पुरितका

मर मेरो
महिनावारी

१. परिचय

किशोरावस्थामा प्रवेश गरेपछि किशोरीहरूमा आउने विभिन्न शारीरिक परिवर्तनहरू मध्ये महिनावारी पनि एक हो । प्रजनन ग्रन्थिहरूले उत्पादन गर्ने रागरसको प्रभावले गर्दा किशोरीहरूको पाठेघरबाट योनिद्वार हुँदै प्रत्येक किशोरावस्थामा प्रवेश गरेपछि यौन तथा प्रजनन प्रक्रियामा रागरसले गर्दा किशोरी तथा महिलाका प्रजनन अङ्गहरू सक्रिय हुन्छन् । यसै क्रममा पाठेघर को दुवैपटि भएका डिम्बाशयहरूले प्रत्येक महिना पालैपालो एक-एकवटा डिम्ब निष्कासन गर्दछन् । डिम्बाशयहिनी नलीको माध्यमबाट डिम्ब गर्भाशयसम्म पुगदछ । यसै बेला तन्तु र रक्तकोषिकाहरू गर्भाशयको भित्तामा जम्मा हुन थाल्दछन् तर महिलाले यो कुराको महसुस गर्न सकिनन् । परिपक्व भएर डिम्बाशयबाट निष्कासन भएको डिम्बको आयु सरदर ४८ घण्टा हुन्छ । यो अवधिमा पुरुषको

२. महिनावारी कहिलेदेखि कहिलेसम्म हुन्छ

शुक्रकीटसँग मिल्न गएमा गर्भधारण हुन्छ र शुक्रकीटसँग मिल्न नपाएमा डिम्ब निष्कृत्य हुन्छ, फुट्छ र महिलाको योनिद्वार हुँदै बाहिर निस्कन्छ । यो प्रक्रियालाई नै महिनावारी भनिन्छ । प्रत्येक महिना डिम्बको विकास हुने र पाठेघरको भित्ता बाकिले क्रम दोहोरिन्छ र रगत बगदछ, यसैलाई महिनावारी चक्र भनिन्छ । महिनावारी चक्र पहिलो दिनबाट अर्कोपटक हुने पहिलो दिनसम्मका लाई भनिन्छ र धेरैजसो महिलाको महिनावारी चक्र २८ दिनको हुन्छ । यो चक्र २१ दिनदेखि ३५ दिनसम्मको हुन सक्दछ ।

अधिल्लो महिना महिनावारी भएको पहिलो दिनदेखि अर्को महिनावारी भएको पहिलो दिनसम्म जति दिनहरू भएका छन्, त्यसको हिसाब गरी महिनावारी चक्र निर्धारण गरिन्छ । यसबाट आगामी महिनामा कुन दिनबाट महिनावारी हुन्छ भन्ने जानकारी मिल्छ । यसलाई महिनावारी क्यालेण्डर पनि भनिन्छ ।

महिनावारी शुरू हुने उमेर
९० देखि ९५ वर्ष

महिनावारी अंतरहने उमेर
९६ देखि १४ वर्ष

महिनावारी बन्द हुने उमेर
८४ देखि ५० वर्ष

३ महिनावारी चक्र

किशोरावस्थामा प्रवेश गरेपछि यौन तथा प्रजनन प्रक्रियामा रागरसले गर्दा किशोरी तथा महिलाका प्रजनन अङ्गहरु सक्रिय हुन्छन् । यसै क्रममा पाठेघरको दुवैपट्टि भएका डिम्बाशयहरूले प्रत्येक महिना पालैपालो एक-एकवटा डिम्ब निष्कासन गर्दछन् । डिम्बबाहिनी नलीको माध्यमबाट डिम्ब गर्भाशयसम्म पुगदछ । यसै बेला तन्तु र रक्तकोषिकाहरु गर्भाशयको भित्तामा जम्मा हुन थाल्दछन् तर महिलाले यो कुराको महसुस गर्न सकिदनन् । परिपक्व भएर डिम्बाशयबाट निष्कासन भएको डिम्बको आयु सरदर ४८ घण्टा हुन्छ । यो अवधिमा पुरुषको शुक्रकीटसँग मिल्न गएमा गर्भधारण हुन्छ र शुक्रकीटसँग मिल्न नपाएमा डिम्ब निष्क्रृत हुन्छ, पुट्ठ र महिलाको योनिद्वार हुँदै बाहिर निस्कन्छ । यो प्रक्रियालाई नै महिनावारी भनिन्छ । प्रत्येक महिना डिम्बको विकास हुने र पाठेघरको भित्ता बाकिल्ने क्रम दोहोरिन्छ र रगत बगदछ, यसैलाई महिनावारी चक्र भनिन्छ । महिनावारी चक्र पहिलो दिनबाट अर्कोपटक हुने पहिलो दिनसम्मका लाई भनिन्छ र धेरैजसो महिलाको महिनावारी चक्र २८ दिनको हुन्छ । यो चक्र २९ दिनदेखि ३५ दिनसम्मको हुन सक्दछ ।

अधिल्लो महिना महिनावारी भएको पहिलो दिनदेखि अर्को महिनावारी भएको पहिलो दिनसम्म जति दिनहरु भएका छन्, त्यसको हिसाब गरी महिनावारी चक्र निर्धारण गरिन्छ । यसबाट आगामी महिनामा कुन दिनबाट महिनावारी हुन्छ भन्ने जानकारी मिल्छ । यसलाई महिनावारी क्यालेण्डर पनि भनिन्छ ।

प्रायः महिनावारी २८ देखि ३५ दिनमा हुन्छ । कर्सै कसैमा फरक पनि हुन सक्छ ।

महिनावारी चक्रलाई चार चरणमा बाँडेर हेर्न सकिन्छ :

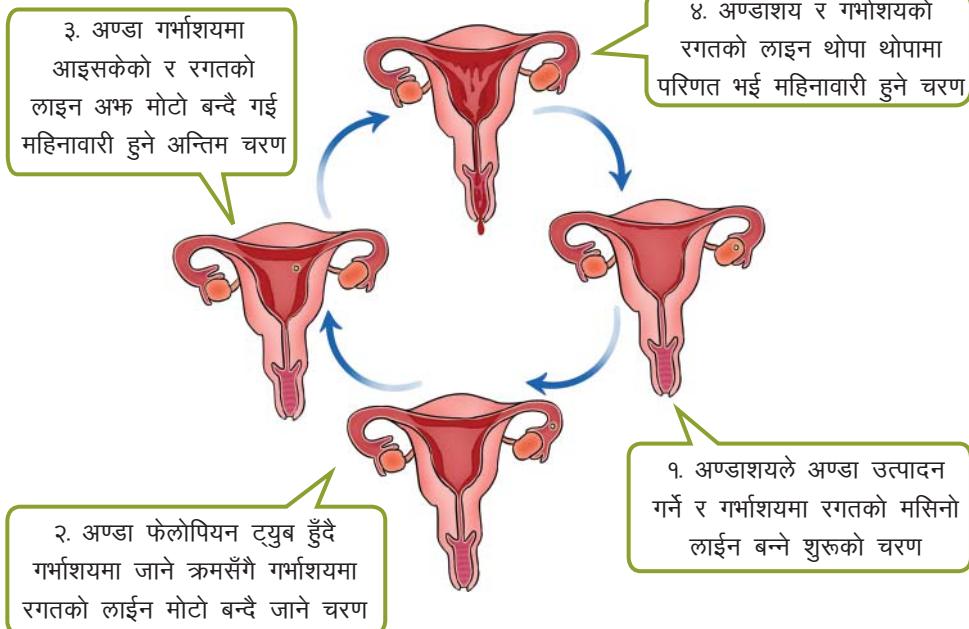
पहिलो चरण : पाठेघरको भित्तामा रहेको रक्तकोषिकाबाट बनेको फिल्ली (Endometrium) मासिक स्रावका स्पमा योनिद्वारबाट बाहिर निरक्नु ।

दोस्रो चरण : पाठेघरको भित्तामा रक्तकोषिकाको फिल्ली बन्ने क्रमको सुरुवात हुनु र फिल्ली क्रमशः मोठो बन्दै जानु ।

तेस्रो चरण (Ovulation) : डिम्बाशयबाट अण्ड निष्कासन भएर डिम्बबाहिनी नली (Fallopian Tube) मा आउनु ।

चौथो चरण : पाठेघरको भित्तामा बनेको रक्तकोषिकाको फिल्ली बढेदै अत्यधिक मोठो बन्नु । यदि पाठेघरमा भ्रूणको निर्माण भएमा यो फिल्लीमार्फत भ्रूणलाई पोषण मिल्दछ तर धेरैजसो अवस्थामा पाठेघरमा भ्रूणको निर्माण हुँदैन । यसकारण महिनावारीको अधिल्लो चरणमा रक्तकोषिकाको यो फिल्ली मासिक स्रावका स्पमा बाहिर निरक्नु ।

हर्मोनका कारणले नियमित स्पमा हुने महिनावारी सामान्यतया हरेक २८ दिनमा हुन्छ । यो चक्र सात दिन अधिपछि पनि हुन सक्छ ।

8. किशोरावस्था

विश्व स्वास्थ्य संगठन अनुसार किशोरकिशोरी भन्नाले १० देखि १९ उमेर समूहका व्यक्तिहरू हुन् । यो बाल्य र वयस्क अवस्था बीचको समयावधि हो जसमा शारीरिक, मानसिक, संवेगात्मक, सामाजिक र यौनिक विकास हुन्छन् । हाइपोथेलामस (Hypothalamus) र पिट्युटरी (Pituitary) जस्ता विभिन्न ग्रन्थिहरूले निष्कासन गर्ने रागरसहरूले शारीरिक वृद्धि विकास हुन्छ । डिम्बाशय (Ovum), अण्डकोष (Testis) र पौरुष ग्रन्थि (Prostate Gland) बाट निस्कने रागरसहरूले स्त्री वा पुरुषको गुण निर्धारण गर्दछन् ।

सामान्यतया: किशोरावस्थाका सबै परिवर्तनहरू सबैजनामा एउटै उमेरमा आउँछन् भने हुँदैन । किशोरावस्थालाई पनि दुई भागमा विभाजन गरिएको छ । पहिलो, पूर्व किशोरावस्था (१० देखि १४ वर्ष, र उत्तर किशोरावस्था १५ देखि १९ वर्ष । उस्तै प्रकारका परिवर्तन कसैलाई पूर्वकिशोरावस्था त कसैलाई उत्तर किशोरावस्थामा देखापर्न सक्दछ । अर्थात किशोरावस्थामा आउने परिवर्तनहरू कसैमा छिटो र कसैमा ढिलो गरी देखा पर्दछन् ।

किशोरावस्थामा वाह्य (देख्न सकिने) र आन्तरिक (देख्न नसकिने) गरी दुई किसिमका शारीरिक परिवर्तनहरू हुन्छन् । जस्तै: श्वासप्रश्वास प्रणाली, पाचन प्रणाली, ग्रन्थि तथा मांसपेशीहरूको विकास भएको प्रत्यक्ष देखिदैन । किशोरावस्थामा देखिने केही वाह्य परिवर्तनहरू निम्न अनुसार छन् :

किशोरातस्थामा देखिने क्षेत्री परिवर्तनहरू

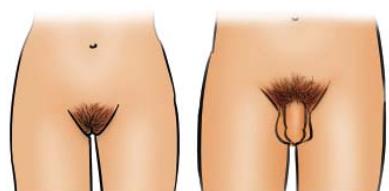
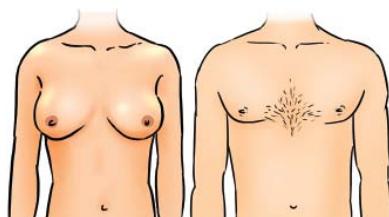
किशोर	किशोरी
<ul style="list-style-type: none"> ● तौल छिटोछिटो बढ्नु, मांशपेशी कडा हुनु ● हलकक बढ्नु, काँध चौडा हुनु, छाती "V" आकारको हुनु र शरीर सुसङ्गठित हुँदै जानु ● लामा हाडहस्को विकास रोकिनु ● हातगोडामा मांशपेसी लाग्नु ● शारीरिक बलमा वृद्धि हुनु ● बढी पसिना आउनु र शारीरिक गन्धमा परिवर्तन आउनु ● स्तनको मुन्टो वरिपरि वृद्धि हुनु ● स्वर धोक्रो हुनु ● डण्डफोर आउनु ● अनुहारमा दाढी जुङ्गा आउनु, काखीमा र शरीरमा खासगरी पाखुरा र गोडा (खुट्टा) मा रौं आउनु ● जननेन्द्रिय वरिपरि रौं आउनु ● अण्डकोष तथा लिङ्गको आकारमा वृद्धि हुनु ● लिङ्ग उत्तेजित हुनु र आफै उत्तेजित हुने ऋम बढ्नु ● वीर्य रस्खलन शुरू हुनु ● हलकक उचाइ बढ्नु 	<ul style="list-style-type: none"> ● तौल छिटो छिटो बढ्नु, शरीर पुष्ट र सुसङ्गठित हुँदै जानु ● लामो हाडहस्को विकास रोकिनु ● तिघ्रा सोली आकारको हुनु ● नितम्ब (पुट्ठा) चौडा हुनु ● पसिना आउने ऋम बढनु तथा गन्धमा परिवर्तन आउनु ● स्वरमा परिवर्तन आउनु वा स्वर अर्फै सुरिलो हुनु ● छाला चिल्लो हुन थाल्नु र डण्डफोर आउन सुरू हुनु ● काखीमा, जननेन्द्रिय (योनि) वरिपरि र हात गोडामा रौं आउनु ● महिनावारी शुरू हुनु ● डिम्बहस्को उत्पादन शुरू हुनु ● स्तनको विकास हुनु र आकारमा वृद्धि हुनु ● पाठेघरको आकारमा वृद्धि हुनु ● जननेन्द्रिय (योनि) को आकारमा वृद्धि हुनु

किशोरावस्था आउने संघेगात्मक (भावगात्मक) परिवर्तनहरू

- मन चञ्चल हुनु, लाज लाग्नु, तनाव बढ्नु, छिटो रिस उठ्नु, एककासि तनावग्रस्त भएर अप्रिय निर्णयहरू गर्नु
- आफू र अभिभावक/समाज बीच पुस्तान्तर भएको अनुभुति हुनु, अभिभावकहरू भन्दा बढी साथीहरूसँग आत्मियता बढ्नु
- साथीहरू बीच गहिरो सम्बन्ध राख्ने चाहना हुनु
- आफै मूल्यमान्यताहरूको विकास शुरू हुनु, आफै कुरा सही ठानेर जे कुरामा पनि बहस गर्न खोज्नु
- बढी गोपनीयता चाहनु, एकलै बस्न मन पराउनु
- सैद्धान्तिक आदर्शका कुराहरूबाट बढी प्रभावित भएर दैनिक व्यवहारका कुराहरूमति विद्रोहको प्रदर्शन गर्ने प्रवृत्ति देखा पर्नु
- स्वतन्त्र हुने चाहना हुनु, परिवारसँग विद्रोह गर्न खोज्नु, आफूभन्दा ठूलाबडाले भनेको नमान्नु
- आफ्नो सुन्दरता (शारीरिक स्वरूप, उचाइ, मोटोपन तथा दुल्लोपन) बारे बढी चिन्तित हुनु
- अल्छी लाग्नु, सुती रहन मन लाग्नु जस्ता प्रवृत्तिहरू देखा पर्नु ।

किशोरावस्था आउने यौनिक परिवर्तनहरू

- यौन सम्बन्धी जिज्ञासा हुनु, यौन चाहना प्रकट हुनु तथा यौनसम्बन्धी कुराप्रति चासो बढ्नु
- महिनावारी, यौन सपना (स्वप्नदोष), हस्तमैथुन, स्तन तथा लिङ्गको आकार प्रति चासो बढ्नु र यी परिवर्तनहरू अस्वाभाविक ठानेर चिन्तित हुनु
- जननेन्द्रियमा आउने परिवर्तनहरूले कौतूहलता, जिज्ञासा र चासो बढ्नु
- जननेन्द्रियको आकारमा वृद्धि तथा परिपक्वता
- किशोरहरूमा लिङ्ग उत्तेजित हुने क्रम बढ्नु
- किशोरहरूमा शुक्रकीट उत्पादन शुरू हुनु र हस्त मैथुन गर्न मन लाग्नु
- किशोरीहरूमा महिनावारी शुरू हुनु
- किशोरीहरूमा डिम्ब परिपक्व हुन थाल्नु
- विपरित लिङ्गका व्यक्तिप्रति आकर्षण बढ्नु
- यौन आकर्षण बढ्न थाल्नु
- यौन सपना (स्वप्नदोष) हुनु
- यौन इच्छा शुरू हुनु र यौन व्यवहारको सुरुवात हुनु

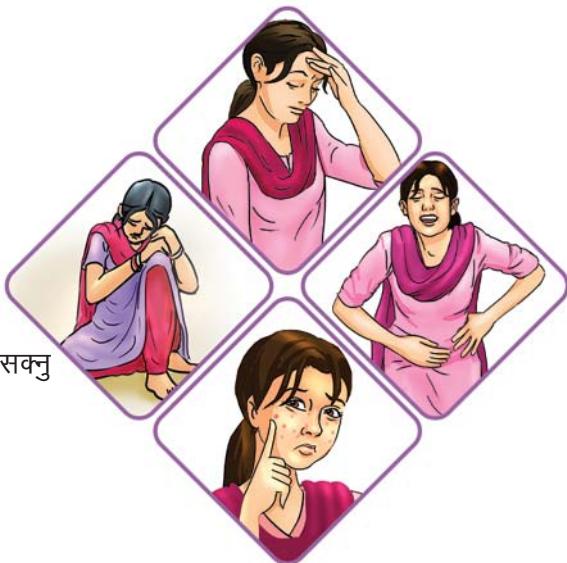
किशोरावस्थामा हुने शारीरिक, भावनात्मक तथा मानसिक र यौनिक परिवर्तनहरूले गर्दा किशोरकिशोरीहरू यौन तथा प्रजनन स्वास्थ्यसँग सम्बन्धित जोखिममा पर्ने सम्भावना हुन्छ । यस्तो अवस्थाका किशोरकिशोरीहरूलाई समयमै उचित जानकारी, मनोपरामर्श दिएर उनीहरूलाई यौन तथा प्रजनन स्वास्थ्यमा पर्नसक्ने नकारात्मक असरबाट बचाउनु पर्दछ । समाजमा उनीहस्ति सकारात्मक व्यवहार अपनाउने, क्षमता अनुसारको पारिवारिक तथा सामाजिक जिम्मेवारी दिने र सहकार्य पनि गर्ने, नैतिक आचरणको विकास गराउने, लागुऔषधको प्रयोग, जोखिमपूर्ण यौनसम्बन्ध जस्ता नकारात्मक प्रभाव पर्ने व्यवहारबाट पर्नसक्ने जोखिमहरूका बारेमा जानकारी गराउनु पर्दछ । उनीहरूको जीवनलाई स्वस्थ र उत्पादक बनाउन सबैले प्रेरित गर्नुपर्दछ ।

५. महिनावारी हुनु पूर्व देखिने लक्षणहरू

महिनावारी हुनुभन्दा पहिलादेखि महिनावारी भइसकदासम्म किशोरी तथा महिलाहरूमा विभिन्न किसिमका असहजताहरू वा लक्षणहरू देखिन सक्दछन् । प्रत्येक महिला वा किशोरीलाई भिन्नदा भिन्नदै लक्षणहरू देखिन सक्दछ । एकपटक देखिएको लक्षण अर्कोपटक नहुन पनि सक्छ । महिनावारी हुनुभन्दा पहिलादेखि महिनावारी भइसकदासम्म किशोरी तथा महिलाहरूमा निम्न लक्षणहरू देखिन सक्दछन् :

महिनावारी हुनुपूर्व देखिन सबैने लक्षणहरू

- तल्लो पेट दुख्नु
- डन्डीफोर आउन थाल्नु
- टाउको दुख्नु
- ढाड दुख्नु, मासंपेशी दुख्नु
- तनाव हुनु
- भावुक वा दिक्क दुनु
- निन्द्रा नपर्नु
- कुनै कुरामा ध्यान केन्द्रित गर्न नसक्नु
- स्तन कडा हुनु वा बढ्नु
- शरीरको तौल हल्का बढ्नु
- खाना नरुच्नु
- थकित हुनु

किशोरीहरू तथा महिलाहरूमा महिनावारी भैसकेपछि यी लक्षणहरू कम हुँदै जान्छन् ।

६. महिनावारी सम्बन्धी भ्रमहरू

शिक्षा र चेतनाको अभाव, लैड्डि किंवदन्ति, पछौटेपन तथा अन्य कारणहरूले महिनावारी सम्बन्धी भ्रमहरू समाजमा अझै व्याप्त छन् । यी भ्रमहरूका कारण किशोरी तथा महिलाहरूमाथि विभेद तथा हिसा हुँदै आएको छ । हाम्रो समाजमा प्रचलित केही भ्रमहरू यस्ता छन् :

- महिनावारी हुँदा बग्ने रगत फोहोर हुँच
- भान्छामा जान, शौचालय र धाराको प्रयोग गर्न हुँदैन
- महिनावारी भएकाले छोएको खाना र पानी अस्ले खान हुँदैन
- तरकारी र फलफूलका बोटबिरुवा, पुरुष आदिलाई छुन हुँदैन
- घरबाहिर गोठ (छाउगोठ) मा सुल्तुपर्छ, घामा बस्न हुँदैन
- धर्मकर्ममा भाग लिन, धार्मिक स्थलमा जान, पूजापाठ गर्न हुँदैन
- गाई दुहुन, दूध, दुग्धजन्य परिकार तथा प्रसाद खान हुँदैन
- सामाजिक कार्यमा भाग लिन, सार्वजनिक भेला वा विद्यालय जान हुँदैन

७. महिनावारी स्वच्छता व्यवस्थापन

मानिसको शरीरमा भएका अंगहरूले भिन्दाभिन्दै कामहरू गर्दछन् । जस्तै, आँखाले हेर्नु, मुखले खानु, कानले सुन्नु । त्यस्तै, भित्री अंगहरूले पनि भिन्दाभिन्दै काम गर्दछन् । महिलाहरूमा हुने प्रजनन अंगहरूले महिनावारी हुनुमा प्रत्यक्ष भूमिका खेल्दछन्, त्यसैले यो समयमा अरू बेलाभन्दा व्यक्तिगत सरसफाइमा बढी ध्यान दिनुपर्दछ । महिनावारीलाई राम्रोसँग व्यवस्थापन गर्न नसकेमा पिसाबनली/प्रजननली/ब्याकटेरियाजन्य संक्रमण र अन्य यौनजन्य रोगहरू लाग्न सक्छन् । भरपर्दा र सुरक्षित महिनावारी स्वच्छता व्यवस्थापनले किशोरीहरूलाई आत्मविश्वासपूर्वक सहज जीवनयापन गर्न र पढाईमा एकाग्रता बढाउन, हाजिरी कायम गर्न र अध्ययन जारी राख्न मद्दत गर्दछ ।

महिनावारी सामान्य शारीरिक प्रक्रिया भएकोले दैनिक क्रियाकलापहरूमा सहभागी हुनु पर्दछ । परिवार, साथीसँगी, विद्यालय, र समुदायको सहयोग लिएर महिनावारी स्वच्छता व्यवस्थापन गर्नुपर्दछ । महिला तथा किशोरीहरूले निम्न लिखित बुँदामा ध्यान दिनु अत्यन्तै जरूरी छ :

१) सफा पानीको उपलब्धता, शौचालयको पहुँच र प्रयोग

सफा पानीको उपलब्धता र प्रयोग : नियमित नुहाउने, यौनाङ्कको सरसफाइ गर्ने, लुगा धुने, हात धुने, शौचालयको प्रयोग गर्दा सामान्य अवस्था भन्दा महिनावारीको बेला धेरै पानी चाहिन्छ । त्यसैले घर, विद्यालय र समुदायमा पानीको पर्याप्त व्यवस्था गर्नुपर्दछ ।

शौचालयको पहुँच र प्रयोग : महिनावारीको बेलामा प्रयोग गरिएको प्याड फेर्न, हात धुन र नुहाउनको लागि अन्य समयभन्दा शौचालयको प्रयोग धेरै हुने हुँदा घर, विद्यालय, कार्यस्थल र सार्वजनिक भवन तथा स्थलमा व्यवस्थित र छात्रा/महिलामैत्री शौचालय हुनुपर्दछ । घरमा भएको शौचालयमा पर्याप्त सफा पानी, साबुन, सफा तौलिया, पानी राख्ने बाल्टिन, जग, बिर्कोसहितको फोहोर फाल्ने भाँडो, ब्रस र चप्पलको व्यवस्था गर्नुपर्दछ । शौचालयको प्रयोग गरिसकेपछि घरका सबैले शौचालय सफा गर्नुपर्दछ ।

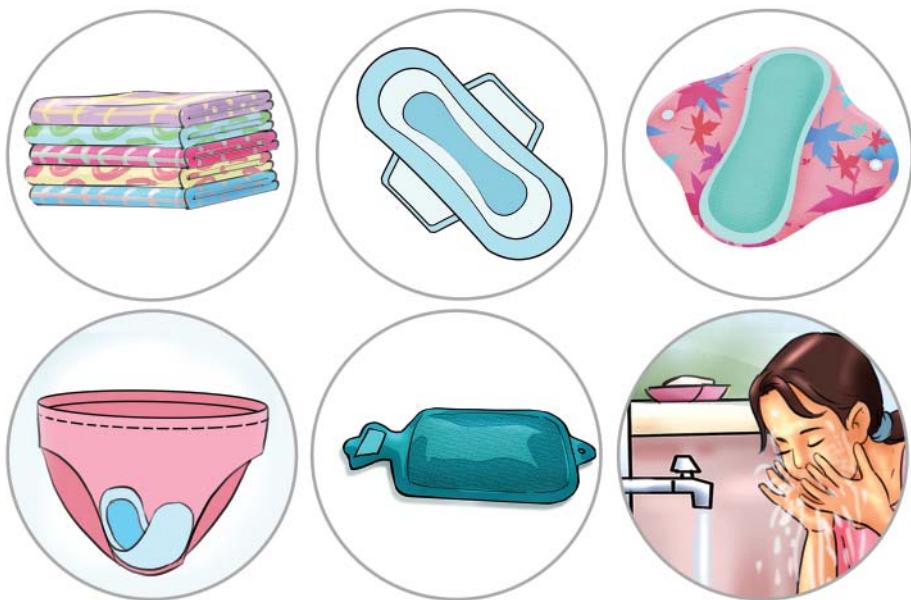

विद्यालयमा छात्रा र शिक्षिकाको लागि छुटै शौचालयको व्यवस्था हुनुपर्दछ । शौचालयभित्र सफा पानी, साबुन, स्यानिटरी प्याड, प्याड फेर्ने सुरक्षित स्थान, प्याड फाल्ने बिर्कोसहितको भाँडो, प्याड राख्ने भोला या इनसिनेटर हुनुपर्दछ ।

कार्यस्थल लगायत सार्वजनिक भवनहरूमा महिलाको लागि छुटै शौचालय हुनुपर्दछ । शौचालयमा सफा पानी, साबुनको व्यवस्था हुनुका साथै फोहोर प्याड फाल्ने बिर्कोसहितको भाँडो या विसर्जन गर्ने ठाउँको व्यवस्था हुनु पर्दछ ।

२) महिनावारी सामग्रीको उपलब्धता र प्रयोग

महिनावारी सामग्री : महिनावारी हुँदा निस्कने रगतको राम्रोसँग व्यवस्थापन गर्न बजारमा पाइने स्यानिटरी प्याड, सफा सुतीको कपडा, पुनः प्रयोग गर्न मिल्ने कपडाको प्याड, कट्टु, नुहाउने र लुगाधुने साबुन, हट व्याग तथा दुखाई कम गर्ने औषधि आदि जस्ता सामग्रीहरूको व्यवस्था मिलाउनु पर्दछ ।

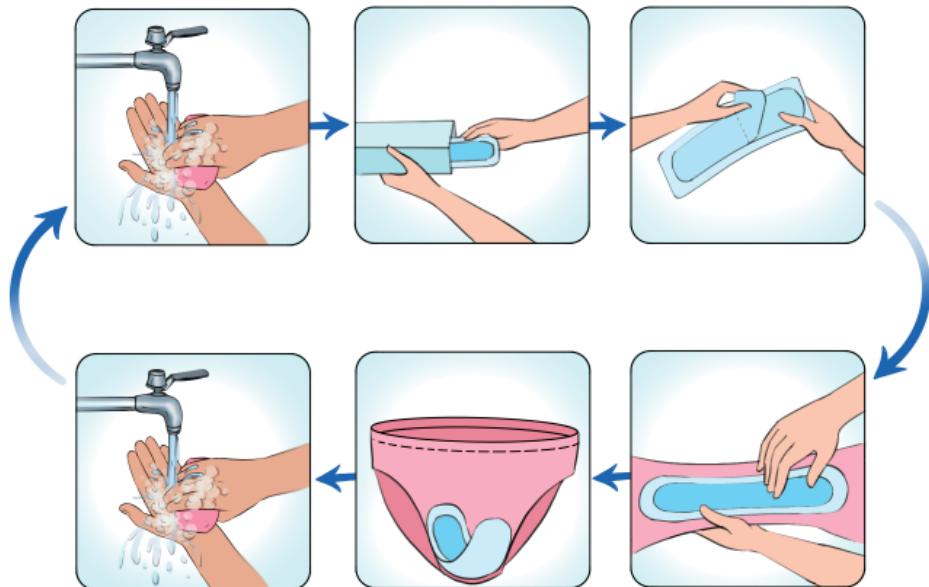

महिनावारी सामग्री प्रयोग विधि :

- प्याड फेर्नुभन्दा पहिले र फेरिसकेपछि साबुनपानीले राम्ररी हात धुनुपर्दछ ।
- ४ देखि ६ घण्टाको अन्तरालमा स्यानिटरी प्याड या कपडा या पुनः प्रयोग गर्न मिल्ने प्याड फेर्नुपर्दछ ।
- बजारमा पाइने स्यानिटरी प्याडको प्रयोग गर्न लागेको हो भने सबभन्दा पहिले प्याडमा टाँसिएको कागजलाई हटाउनुपर्दछ र कट्टुको भित्री भागमा टाँस्नुपर्दछ ।
- स्यानिटरी प्याड फेर्नुपर्ने भएमा कट्टुबाट प्याडलाई निकालेर पट्याउनुपर्दछ । कागज वा पुरानो पत्रिकामा बेरेर नचुहिने भोलामा हाली फोहोर फाल्ने भाँडोमा राख्नुपर्दछ ।

विद्यालयमा प्याड फेर्नु परेमा फोहोर फाल्ने भाँडो वा इन्सिनेटरमा फाल्नु पर्दछ ।

- प्रयोग गरेको स्यानिटरी प्याडलाई चर्पी या पानी जाने पाइपमा फाल्नु हुदैन ।
- घरमा उपलब्ध सफा सुती कपडा या पुनः प्रयोग गर्न मिल्ने प्याड प्रयोग गर्न लागेको हो भने सबभन्दा पहिले प्याड वा कपडालाई कट्टुको मद्दतले अड्याउनुपर्छ ।
- प्रयोग गरेको कपडा, पुनः प्रयोग गर्न मिल्ने प्याड, कट्टु तथा अरु भित्री लुगालाई रगतको टाटो नदेखिने गरी साबुन पानीले राम्रोसँग धोएर घाममा सुकाउनुपर्छ ।
- राम्रोसँग नधोएको र नसुकेको कपडा, प्याड र कट्टुले यौनजन्य संक्रमण हुन सक्दछ ।

३) महिनावारी सामग्री व्यवस्थापन र विसर्जन :

महिनावारीको समयमा प्रयोग गरेको प्याडलाई राम्रोसँग व्यवस्थापन र विसर्जन गर्नुपर्छ । जथाभावी प्याड फ्याँक्नाले आफू बर्से वातावरण फोहोर र दूषित बन्छ ।

- बजारमा पाइने स्यानिटरी प्याडलाई प्रयोग गरिसकेपछि डस्टबिन या फोहोर फाल्ने भाँडोमा जम्मा गरी गहिरो खाल्डो खानेर पुर्नु या जलाउनु पर्दछ ।
- विद्यालयको शौचालयमा इनसिनेटर उपलब्ध भए त्यसमा प्याड फाल्ने वा डस्टबिनमा फाल्नुपर्दछ ।
- शौचालय वा डस्टबिनको सुविधा नभएको ठाँ या सार्वजनिक स्थलमा जाँदा प्रयोग गरेको प्याडलाई कागजले बेरेर भोलामा राखी घर ल्याएर विसर्जन गर्नुपर्दछ ।

- प्रयोग गरेको प्याडलाई शौचालय, ढल, पानीको फाइप, जँगल, खेतबारी वा खुल्ला ठाउँमा जथाभावी रूपले फ्याँक्नु हुँदैन ।

४) महिनावारी स्वच्छता व्यवस्थापनको लागि ध्यान दिनुपर्ने कुराहरु

घरमा : परिवारका सबै सदस्यहरूले मिलेर किशोरी तथा महिलाहरूका लागि

- व्यवस्थित र सुविधा सम्पन्न शौचालयको व्यवस्था गर्ने ।
- प्रयोग गरेको कपडा तथा घरेलु प्याड धुने ठाउँ र सुकाउनका लागि राम्रोसँग घाम लाग्ने ठाउँको व्यवस्था गर्ने ।
- फोहोर विसर्जन गर्न चाहिने आवश्यक सामग्री उपलब्ध गर्ने ।
- महिला तथा किशोरीलाई नुहाउनका लागि स्वच्छ र सफा ठाउँको व्यवस्था गर्ने ।
- अधिपछि भन्दा पोषणयुक्त सन्तुलित खानेकुराहरु दूध, दही, फलफूल, माछामासु खान दिने ।
- बस्नको लागि घरभित्र सफा र सुरक्षित ठाउँको प्रबन्ध गर्ने र पर्याप्त आराम गर्न दिने ।
- महिनावारी वा प्रजनन स्वास्थ्य समस्याका बारेमा परिवारका सदस्यहरूसँग खुलेर कुरा गर्न र सहयोग लिन सक्ने वातावरण बनाइ दिने ।

विद्यालयमा : शिक्षक, छात्र, अभिभावक, शिक्षक अभिभावक संघको पदाधिकारी मिलेर छात्रा तथा शिक्षिकाहरूका लागि

- छात्र र छात्राको लागि लैडिकमैत्री र महिनावारीमैत्री शौचालयको व्यवस्था गर्ने ।

- पानीको उचित र पर्याप्त व्यवस्था गर्ने ।
- शौचालयमा फोहोर फाल्ने भाँडो र इनसिनेटरको व्यवस्था गर्ने ।
- आवश्यक परेको बेला प्रयोग गर्नका लागि स्यानिटरी प्याडको व्यवस्था गर्ने ।
- छात्रा र शिक्षिकाहरूको लागि आराम कक्षको निर्माण गर्ने ।
- महिनावारी स्वच्छता सामग्रीको व्यवस्था गर्ने ।
- विद्यार्थीहरूलाई यौन तथा प्रजनन स्वास्थ्य र महिनावारी सम्बन्धी शिक्षा प्रदान गर्ने ।

३) व्यक्तिगत सरसफाई :

महिनावारी भएको समयमा अरु समयमा भन्दा बढी सरसफाइमा ध्यान दिनु पर्दछ । यो समयमा धैरेबरसम्म एउटै प्याड प्रयोग गर्ने र राम्रोसँग सरसफाइ नगर्दा विभिन्न किसिमका दुसी (fungus) उत्पन्न भई संक्रमण हुन सक्दछ । त्यसका लागि घर बाहिर हुँदा जगेडा प्याड साथमा हुनु आवश्यक छ । कपडा या पुनः प्रयोग गर्न मिल्ने प्याड, कट्टु तथा आफूले लगाएको लुगाहरू सफासँग धोएर घाममा राम्रोसँग सुकाएको हुनुपर्दछ । प्याड र कट्टु सुकाउँदा त्यसलाई ढाक्नु हुँदैन । त्यसै गरेर महिनावारी भएको बेलामा बग्ने रगत तथा अरु बेलामा योनिबाट प्राकृतिक रूपमा निष्कासन हुने रसहरूलाई राम्रोसँग पानीले सफा गर्नुपर्दछ । सफाइ गर्ने भनेर साबुन, सफा गर्ने रासायनिक पदार्थहरू कहिलै पनि योनिको भित्री भागमा प्रयोग हुँदैन । अन्यथा योनि भित्रको प्राकृतिक अवस्थामा गडबडी भएर संक्रमण हुन सक्दछ । महिनावारीको बेला किशोरी र महिलाहरूले नियमित नुहाउनु पर्दछ ।

४) पोषणयुक्त सन्तुलित खानपान र पर्याप्त आराम

महिनावारी हुँदा धेरै रगत बग्न गई शरीर कमजोर हुने हुँदा यस्तो बेलामा प्रशस्त पोषिलो आइरनयुक्त फलफूल, माछामासु वा दूधदही, गेडागुडी, हरियो तरकारी र भोजिलो खानेकुराहरू खानुपर्दछ । खानपानको व्यवस्थापनको लागि परिवारका सदस्यहरूले विशेष ख्याल राख्नुपर्छ । गाहुँगो भारी बोक्ने/उचाल्ने र कडा व्यायाम गर्ने जस्ता शरीर मा बल पर्ने काम गर्नु हुँदैन ।

महिनावारीको समयमा हुने शारीरिक दुखाई कम गर्न सामान्य शारीरिक व्यायाम गर्ने, तल्लो पेट धेरै दुखेमा पेटमा हल्का मालिस गर्ने, रबरको थैली वा बोतलमा तातोपानी राखेर सेक्ने गर्नुपर्दछ । बढी रगत बगेमा वा तल्लो पेट धेरै दुखेमा स्वास्थ्यकर्मीको सल्लाह अनुसार औषधि सेवन गर्नुपर्दछ ।

८. पूर्व परीक्षा प्रश्नावली

सही उत्तरहस्यमा गोलो चिन्ह लगाऊनुहोस् ।

१०. महिनावारी चक्र भनेको के हो ?

- क) महिनावारी शुरू भएको दिनदेखि अर्को महिनावारी भएको पहिलो दिनसम्म
ख) प्रत्येक ३०-३० दिनमा हुने प्रक्रिया ग) महिनावारी हुनु नै महिनावारी चक्र हो
घ) माथिका सबै

११. महिनावारी चक्र कति दिनको हुन्छ ?

१२. महिनावारी हँदा प्रयोग गरेको साधन कति समयमा फेर्नपर्छ ?

- ਕ) ੬-੧ ਘਣਟਾ ਗ) ੩-੫ ਘਣਟਾ
 ਖ) ੪-੬ ਘਣਟਾ ਘ) ਦਿਨ ੧ ਪਟਕ

१३. महिनावारी हुँदा प्रयोग गरेको साधनलाई (प्याड) कसरी व्यवस्थापन गर्न सकिन्छ ?

- क) डस्टबिनमा फाल्ने
ख) जलाउने

ग) गाड्ने
घ) ढलमा फाल्ने

१४. महिनावारी भएको बेलामा व्यायाम गर्न हन्छ

- ਕ) ਹਨਛ ਖ) ਹੱਦੈਨ

१५. यौनिको सरसफाई कसरी गर्न सकिन्छ ?

१६. कति समयसम्म हात धनु पर्छ ?

- क) कम्तिमा १० सेकेण्ड
ख) कम्तिमा २० सेकेण्ड ग) कम्तिमा ३० सेकेण्ड
घ) कम्तिमा ४० सेकेण्ड

૧૭. મહિનાવારી હુંડા ભાન્સાકોઠા ભિત્ર પ્રવેશ ગર્ન હુદૈન ભન્ને ધારણ છ | યસકા કારણહરૂ

समूहगत छलफल

महिनावारी हुँदा गरिने बन्देजहरू मान्नु पर्छ भन्ने समूहगत छलफलका लागि प्रश्नहरू

- क) महिनावारी हुँदा के-के बन्देजहरू मान्नु पर्छ वा मान्नु पदैन ?

ख) यदि हामीले यी बन्देजहरूलाई पालना गरेनौ भने के हुन्छ ?

ग) बन्देजहरूले गर्दा तपाईंको जीवन, समुदायमा र राष्ट्रलाई के कस्तो असर पर्दछ ?

घ) हामीले यस्ता बन्देजहरूलाई कसरी हटाउन वा कम गर्न सक्दछौ ?

